

TÉMA MĚSÍCE

VELETRH LÍBEZNICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Hala Na Chrupavce plná vzdělávání

foto -mk-

Na tři desítky vystavovatelů, stovky návštěvníků od nejmenších dětí až po seniory, workshopy, vystoupení a přednášky. Tak vypadala sobota 8. února, kdy v Hale Na Chrupavce proběhl první ročník Veletrhu líbeznického vzdělávání.

Rozvoj a vzdělávání patří mezi jednu z hlavních priorit obce Líbeznice. V minulých letech obec investovala především do hmotného zajištění vzdělávání a volnočasových aktivit dětí i dospělých, a to výstavbou nových budov ZŠ Líbeznice a rekonstrukcí a rozšířením MŠ. Vznikly krásné nové prostory školy, projekt Duhovka anebo Hala Na Chrupavce. Jedním z dalších kroků v podpoře rozvoje byl první ročník Veletrhu líbeznického vzdělávání.

Sobotní odpoledne bylo nabitě programem pro všechny věkové kategorie. Na tři desítky vystavovatelů prezentovaly možnosti trávení volného času v Líbeznici a okolí. Na výběr byly aktivity pro seniory, od zahrádkářů přes baráčníky až po cvičení anebo orientální tance, které si mohli přichodzí vyzkoušet na jednom z workshopů. Další aktivity byly určeny pro rodiny s dětmi. Od programu pro ty nejmenší, kde si děti mohly zkusit například Montessori aktivity nebo vytvořit různé hračky na workshopu mateřské školy, až po ty starší, kteří byli nadšení z interaktivních aktivit základní školy. V její části se mohl „vyřádit“ opravdu každý.

Přichodzí viděli hudební a taneční vystoupení místních kroužků a žáků ZUŠ a pro děti byla připravena dětská hernička. Modrý sál byl stále plný, nejmenší návštěvníci si hráli a tvořili a jejich rodiče se mohli jít podívat na přednášky anebo závěrečnou debatu s občany díky zajištění možnosti hlídání, za což patří velké poděkování JeduEdu.cz a Martině Mackové z Tvávýzva.cz.

Návštěvníci měli možnost navrhnout novou podobu Arča v rámci 3D interaktivního modelu podle svých představ a vybrat si, o jaké herní a volnočasové prvky by celý prostor obohatili. Na stánku se vystřídal mnoho lidí a bylo vidět, že líbeznické zajímá jeho budoucí podoba a chtějí se na ní podílet.

Velkým lákadlem se stala i zvučná jména hostů, kteří přijali pozvání a hovořili na téma informací a vzdělávání v digitálním věku. Miloslav Lujka z Digitální pevnosti mluvil na téma kybernetické bezpečnosti, Jaroslav Spurný, novinář z Týdeníku Respekt, o úloze a potřebě kvalitních médií a informací a sérii zakončil Bohumil Kartous, spisovatel a publicista, na téma důležitosti změn v současném vzdělávání.

PROGRAM PRO VŠECHNY GENERACE

Na dění v hlavním sále navázala v podvečer veřejná debata, kterou uspořádalo vedení obce za účasti zástupců ZŠ, MŠ a ZUŠ. Každý ze zástupců těchto institucí představil své plány na nadcházející období, mluvilo se i o tom, jakým nejpálčivějším

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

máme v obci další krásnou a funkční stavbu. Na začátku února jsme hasičům a pracovníkům technických služeb předali nové budovy. Spolu se stavbou hasičárny a zázemím technických služeb prokouklo celé okolí Domu služeb. Vzniklo tu nové náměstíčko, které navíc ozvláštňuje 8 soch – originálních ochránců stromů. Všichni už navíc dostali od občanů jméno. První před vchodem do hasičárny je Florian. I pro tenhle detail mám z nové stavby velkou radost. Vzešla z návrhu architektů Tomáše Koumara a Lukáše Ehla a jejich ateliéru. Máme jistotu, že stejnou hasičárnu nikdo jiný na světě nemá. Tvarem je to přitom velmi jednoduchá stavba – vlastně červená stodola. Už při jednání hodnotící komise v roce 2017 zaznívalo, že tento návrh nejvíc zapadá do charakteru obce. Vznikl vlastně dvůr, který byl pro hospodářská stavení v obce typický. Architekti i stavební firma věnovali od první chvíle velkou pozornost detailům a barevnému podání. Opakovaně jsem dostával otázku, jestli to není zbytečný luxus stavět podle návrhu architektů. Nepokládám to za luxus, ale za projev odpovědnosti. Hned to vysvětlím. I naši předkové věnovali pozornost tomu, jak vypadaly jejich domy. Líbeznické statky měly na historických záběrech výstavní fasády. Dnes na tom přece nejsme hůř, než byli naši předkové. Měli bychom k naší obci přistupovat stejně odpovědně a chtít co nejlepší obecní stavby. Proto pořádáme architektonické soutěže a snažíme se za veřejné prostředky získat to nejlepší. Vsadím se, že všichni doma u důležitých investic nesledujeme jen cenu, ale ptáme se také po kvalitě. Totéž se snažíme dělat v obci. Věřím, že to ocení i naši následovníci.

Jsem moc rád, že naši hasiči teď mají kvalitní zázemí. Bude se jim díky tomu snáz vyjíždět k zásahům a lépe se na ně budou moci připravit. A podobně důležité je, že nové zázemí mají i technické služby. Věřím, že to všem náleže do žil ještě více chuti sloužit lidem v obci.

Velké příjemné překvapení přinesl premiérový Veletrh líbeznického vzdělávání. Všichni, kdo jsme přišli 8. února do Haly Na Chrupavce, jsme museli ocenit, jak se všechny spolky a školy pustily do prezentace svých aktivit. Pokud by si někdo myslel, že jsou Líbeznice jen noclehárna, usvědčil by ho veletrh z hlubokého omylu. Naše obec opravdu žije. Máme tu spoustu lidí, kteří pro druhé připravují nejruznější vzdělávací a volnočasové aktivity. A platí přece, že kdo se pídí po nových zjištěních a každý den objevuje, ten naplno žije. Moc děkuji všem, kteří se do akce zapojili.

A chci ještě představit důležitou novinku. Máme v obci pro seniory moderní asistivní služby. Mohou využívat SeniorTaxi a od března k tomu přibude kontaktní místo pro seniory přímo v prostorách MAS Nad Prahou v obecním domě. Tam bude možné se informovat o nejruznějších obecních akcích, o možnostech sociálních dávek a další pomoci. Také bude možné si tam jen popovídat s vrstevníky. Věřím, že i tahle nová služba udělá Líbeznici i pro starší občany příjemnějším domovem.

S přáním krásného příchodu jara

Váš starosta

Číslo měsíce: 28 – to je počet vystavovatelů na prvním Veletrhu líbeznického vzdělávání.

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

problémům se v současnosti věnuji. I když debata probíhala v užším kruhu, diskuse byla bohatá a zajímavé návrhy a konkrétní přísliby změn, například úvaha o zavedení třídních schůzek v ZŠ ve formě triád. Je skvělé, že občané měli možnost prodiskutovat vše, co se jim v Líbeznících v rámci

vzdělávání líbí, ale i to, co potřebují v této oblasti změnit.

Velký dík patří všem vystavovatelům a lidem, kteří se podíleli na přípravě celého dne, zejména Julii Černé, Ingrid Halabíkové a místostarostovi obce Líbeznice Františku Gruntovi, kteří za celým projektem stojí. Zvláštní poděkování jde i za starostou Martinem Kupkou, díky jehož nápadu, podpoře a pomoci bylo

možné veletrh uskutečnit. První ročník Veletrhu líbeznického vzdělávání je úžasným příkladem fungování občanského a spolkového života a aktivního zapojení lidí, kterým nestačí pouze v Líbeznících být, ale pomáhají je měnit v ještě lepší místo k životu. Z nadšených a pozitivních reakcí návštěvníků víme, že to nebude ročník poslední.

Radek Černý

ROZHOVOR

KAŽDÝ ROK JE BÁJEČNÝ

Vlastina Kounická Svátková je herečka, autorka, návrhářka šperků, maminka tří kluků a líbeznická občanka od roku 2017. V e-shopu Mamiee, který provozuje další Líbezníčanka, jde na dračku její kniha *Prostor pro duši* a v kinech právě běží film *Můj příběh*, kde ztvárnila hlavní roli.

Vypadá to, že máte za sebou báječný rok. Máte pravdu?

Každý rok mi přijde báječný, protože je vždycky lepší než ten, co byl předtím. Tak to vnímám: že se pořád posouvám dopředu, že se pořád učím nové věci, že nestojím na jednom místě. To ale neznamená, že nedělám chyby. Ale mám ráda nové výzvy a taky si ráda plním své sny.

Hrát hlavní roli není jen tak. Navíc jste v ní baletkou. Co vše příprava obnášela?

Hlavní role je hlavně o tom, že neslezete z plátna a musíte utáhnout zájem diváka od začátku až do konce. V tomto případě mě přesvědčil fakt, že jde o skutečný příběh reálné ženy, která si tím vším sama prošla. Scénář vznikl podle knižní předlohy a já cítila, že půjde o silný příběh. Žena, která byla krásná, úspěšná a věřila v lásku, najednou díky této „láске“ o všechno přijde. A málem i o svůj život, aby se znovu postavila na nohy a začala se znovu učit, co je to opravdová láska, ať už kamarádká, nebo partnerská, nebo láska k sobě samé. Tím, že se postava dostává do různých životních poloh, spočívala příprava v několika baletních lekcích a náročných maskérských zkouškách, protože v podstatě celý film mám na sobě masku popáleniny, která se dělala dvě hodiny, lepila lepidlem, malovala lihovými barvami a sundávala rozpouštědlem. Nic pro citlivou pleť, kterou mám.

Vaši hereckou kariéru představme ale pěkně od začátku. Kdy jste přišla na to, že herectví je pro vás nejlepším zaměstnáním?

Nikdy! Nikdy jsem si to nemyslela a ani dnes si to nemyslím. Akorát až dnes jsem v pozici, kdy nemusím dělat všechno a nabídky odmítám, pokud nerezonují s tím, čemu věřím a co mi dává smysl. A takových pracovních nabídek moc není. Proto dělám i jiné věci, píšu knihy, navrhuju šperky a vše dohromady vytváří koncept toho, kdo jsem já a co mě naplňuje. Ideální pozice. Herectví jsem měla vždy propojeno s tím, být vidět a slyšet a moci říct to, co chci. Herectví je pro mě i forma učení se novým věcem, empatie a porozumění při učení se a analýze jednotlivých postav. Práce s textem, tvořivý proces. O to víc je pro mě důležité vstupovat jenom do projektů, kterým věřím.

Jaká byla vaše první role? Prošla jste castin-gem?

V podstatě skoro vždy jsem musela projít castin-gem. Zejména na začátku, kdy vás nikdo nezná. První role byla myslím role v bondovce – Casino Royale, ale o tom už tak nerada mluvím, že vám asi nic zajímavého neřeknu. Mnoho novinářů se na to pořád ptá a přijde jim to zajímavé. Mně to přijde úplně normální a neberu to jako nic zásadního, jelikož jsem se v tom filmu objevila jenom na pár se-

kund a nejde o žádný herecký výkon, jenom odne-sení drinku Jamesi Bondovi.

Na jaké natáčení nejraději vzpomínáte a proč?

Asi to bude znít zvláštně, ale asi na žádné. Vždycky se těším domů, do samoty, klidu, ticha, někam, kde nemusím hrát ani předstírat. A pokud šlo o velké a zásadní role, tak byly vždycky velmi emocionálně náročné, slzy reálné a na to prostě nevzpomínáte, na to chcete zapomenout. Já raději vzpomínám na věci, které jsem zvládla sama, i když v tyto mé kroky nikdo nevěřil, jako například když jsem se rozhodla svoji třetí knihu *Prostor pro duši* vydat sama, za vlastní náklady, najít si tiskárnu, uskladnit výtisky doma v garáži a založit si vlastní e-shop místo toho, aby byla v knihkupectví. Když jsem byla na jedné schůzce v jednom velkém nakladatelství, říkali, že jsem se zbláznila a prodám maximálně tisíc kusů. Vrátila jsem se domů a byla jsem nalomená: Jsou na trhu tolik let, mají zkušenosti, já nemám žádnou, co když mají pravdu? Tehdy mě podpořil můj manžel, když řekl, že mám věřit sama sobě. A já to riskla a do roka jsem prodala 20 000 kusů a z knihy se stal unikát a bestseller.

Můžeme vás vidět v divadelním předsta-vení? Hrál jste i v divadle?

Hrála jsem, ale já jsem spíš filmová herečka, kde můžu být přirozená a jemná. Divadelní herectví mě tolik nebaví. Ale aktuálně připravuju jednu divadelní komedii pro Divadlo U Hasičů s názvem *Manželky*, kde budu hrát po boku Petra Čtvrtníčka, Petra Vondráčka nebo Kateřiny Kairu Hrachovcové.

S kamarádkou Zuzanou Šulajovou jste záro-veň majitelkou šperkařské značky „adore“ a šperky i navrhuje. Jak vznikl nápad na tento způsob podnikání?

Ten vznikl jednoduše. Měla jsem jasnou představu zásnubního prstenu: syrový, přírodní, nebroušený morganit. Ale nikde se nedal sehnat a nikdo ho ani nechtěl podle mého návrhu vytvořit. A tak vznikla myšlenka, že si ty šperky budu vyrábět sama a uvidíme, jestli se budou líbit i někomu jinému. Přidala se ke mně Zuzka a bez jakýchkoli zkušeností se za-kládáním značky a byznysem jsme rozjely vlastní značku šperků, které mají obrovský úspěch, protože jsou naprosto originální a jedinečné. A já už nic ji-ného ani nenosím.

Věnujete se i organizaci Vzdělání života. Jaká je její náplň?

Hlavním cílem je informovat děti o nástrahách, které na ně v dospělém životě číhají, a ukázat jim cestu, jak na tyto těžké situace reagovat s nadhledem a vnitřní silou. S manželem organizujeme přednášky pro žáky základních škol na téma poruchy příjmu potravy, domácí násilí nebo digitální intoxikace.

Vlastina Kounická Svátková foto osobní archiv

Předloni se naši čtenáři mohli dozvědět o tom, jak se v Líbeznících žije hereckým manželům Monice Kobrové a Ladislavu Cigánkovi s dcerou, studentkou medicíny, a jejich zvířeny. Jak se žije v Líbeznících vám a vaší rodině?

My jsme opravdu spokojení a šťastní. Máme hodně dětí, já dva syny z prvního manželství – oba chodí do líbeznické školy. Muž má dceru z předchozího vztahu a společně máme skoro tříletého syna, kterého doufám vezmou letos do školy. Nic nám tady nechybí. Máme skvělé sousedy, což je opravdu zá-zrak, mít kolem sebe fajn lidi. A všeobecně mi při-jde, že lidi tady jsou fajn, což dokazuje skvělý sta-rosta, o kterém jsme slyšeli slova chvály, už když jsme se sem stěhovali.

Jaká jsou vaše oblíbená místa?

Nejraději jsme doma. Doma, kde jsme si udělali opravdový domov. Ale ráda cestuju. Objevují nová místa, kultury. Ale po týdnu jsem šťastná, že už je-deme domů a já zase zaliju kytky, vyperu a vyspím se ve své posteli.

Děkuji za rozhovor.

Andrea Gruntová

BUDOUCNOST AREÁLU ZDRAVÍ

Areál zdraví patří mezi nejpopulárnější líbeznická místa, kde se scházejí a setkávají všechny věkové skupiny. Již nyní nabízí řadu prvků, které slouží všem generacím – pro nejmenší je určeno dětské hřiště, větší děti se vyřádí ve skateparku nebo basketbalovém kurtu, k dispozici jsou i cvičební stroje či workoutové hřiště, v létě je možné se zchladit na mlhovišti. Areál však nabízí ještě další místa, která je možné rozvíjet a rozšířit tak současnou nabídku.

Budoucnost Areálu zdraví byla také součástí workshopu, který probíhal v rámci Veletrhu líbeznického vzdělávání v sobotu 8. února v Hale Na Chrupavce. Na přehledném 3D modelu si mohli dospělí i děti navrhnout vlastní podobu Arča a zvolit z pestré nabídky nových prvků, které by v areálu chtěli mít. Vedení obce má také svoji představu, kterou když spojíme s návrhy z workshopu, rysuje se nám budoucí podoba celého areálu.

TRAMPOLÍNA A LANOVÁ DRÁHA

Středobodem areálu je současná kavárna a stará skautská klubovna, která slouží částečně jako zázemí kavárny, částečně jako sklad a zázemí pro akce, jež v Areálu zdraví probíhají prakticky po celý rok. V plánu, který by měl být realizován již tento rok, je demolice staré skautské klubovny a výstavba nového pavilonu. Nový objekt je uspořádán v pra-

videlném modulovém rastru, první modul je zastřešený a bude sloužit jako hygienické zázemí pro areál a pro budoucí objekty, jež vzniknou v dalších modulech. Zbývající čtyři moduly budou sloužit jako zpevněná pronajimatelná plocha a volná plocha pódia pro akce pořádané v Areálu zdraví. Předpokládá se, že v ostatních modulech bude rozšířena kavárna, případně přibudou další rekreační objekty, například sauna.

V roce 2020 by se v areálu měly objevit dva nové prvky, které uvítají hlavně děti. Prvním z nich jsou dvě vzduchové trampolíny, menší o velikosti 5 x 5 m a větší o rozměrech 14 x 10 m. Dvě trampolíny byly zvoleny i s ohledem na to, aby se na jedné trampolíně nemíchaly malé a velké děti a skákání bylo bezpečnější. Druhým připravovaným prvkem je lanová dráha, která je plánována do svahu nad dětské hřiště a basketbalový kurt. Hřiště by mělo mít nejméně třináct různých prolézacích polí a dvě až tři nástupní místa, bude záležet na tom, jaké návrhy vzejdou z výběrového řízení. Na oba prvky jsou již vypsána výběrová řízení, s realizací se počítá na

jaře tohoto roku. V letošním roce by mělo dojít i na opravu povrchu basketbalového kurtu tak, aby zmizely asfaltové bubliny, které pohyb na hřišti omezují, a povrch byl hladký a bez nerovností.

Velkou výzvou je rekonstrukce současného tenisového kurtu. Již několikrát obec žádala o dotaci na zbrusu nové, multifunkční hřiště, jež by sloužilo v létě i v zimě. V létě na tenis, volejbal, florbal, fotbal a další sporty, v zimě jako veřejné kluziště. Ve svahu nad hřištěm by mohlo vzniknout hlediště pro diváky. Technologie na skloubení letního i zimního provozu jsou bohužel finančně poměrně náročné, realizace se tak bude odvíjet od úspěchu dotačního řízení. Držme si palce, abychom dotaci dostali a mohli tento plán zrealizovat.

NOVÉ HŘIŠTĚ S KLUIŽIŠTĚM

K dalším prvkům, jež mohou areál obohatit a které se také nejčastěji objevovaly na workshopu moje arča, patří skluzavka-tobogán ve svahu, ideálně vedle schodiště, divoké kořeny nebo balanc špalvy, lanovka, případně další vodní prvek. Všechny návrhy budou pečlivě projednány a areál se jistě dalších drobných prvků dočká. Celková koncepce areálu by měla odpovídat i tomu, že se zde koná mnoho kulturních i sportovních akcí, pro něž je třeba zachovat i volnou plochu a prvky uspořádat tak, aby tento koncept respektovaly.

František Grunt

Návštěvníci veletrhu navrhují vlastní podobu Areálu zdraví

foto -mk-

TÉMA

VODĚ ZDAR, OHNI ZMAR!

Tímto poselstvím byla skoro zakončena slavností část předávání nové hasičské zbrojnice líbeznickým dobrovolným hasičům. Úplnou tečku pak udělal slavnostní křest z ruční proudnice, kterým byla z kropena červená vrata s označením HASIČI. Kmotry se postupně stali architekt Tomáš Koumar, plukovník Miloš Hladík, velitel jednotky Václav Pazdera, starosta obce Martin Kupka a místostarosta Michal Doubrava. A potleskem je odměnili nejen líbezníci občané, ale i starostové středočeských měst a obcí, hasiči – kolegové z Neratovic, ale i profesor Rostislav Švácha, první dáma české architektury Alena Šrámková a mnoho dalších jejich žáků a kolegů.

Tři sta třicet tři nikoli stříbrných stříkaček, ale hostů a účastníků slavnostního odpoledne se postupně sešlo v pátek 7. února od 16 hodin na prostranstvím za Domem služeb. I když možná by bylo lepší říci na nástupní ploše jednotky dobrovolných hasičů. Vždyť slavnost byla hlavně pro její členy. A že se bylo na co dívat. Jednoduchá krása obou budov se odrazila i v projevu plukovníka HZS Miloše Hladíka, který označil líbeznickou hasičskou zbrojnici za „jednu z nejkrásnějších hasičáren v celé republice“.

Od vyhlášení architektonické soutěže do dnešního dne uběhlo přesně 1 025 dní. Tisícovka dní, které nebyly rozhodně oddychové. Samotná soutěž podle platného a složitějšího soutěžního řádu České komory architektů přivedla do Líbeznice coby porotce velmi známé osobnosti české architektury profesora Emila Příkryla, architekta („kritika architektury a zároveň jejího fanouška“) Adama Gebriana a nemohl chybět obecní architekt Jan Hájek. Soutěžními návrhy se prezentovala architektonická studia, jejichž návrhy vítězí

v soutěžích i daleko za oceánem, v Líbeznici, v Hořčovicích, či to byli žáci první dámy české architektury Aleny Šrámkové (Lennox architekt, Atelier Vyšehrad, Ondřej Tuček, Ehl a Koumar architekti, FAM Architekti, Létařský inženýři, Legner Architekti). V červenci 2017 byla podepsána smlouva s vítězným ateliérem Ehl & Koumar Architekti. A práce na realizačním projektu, který měl přenést představy architektů do půlmetrové projektové dokumentace po stavební povolení, mohly začít. Spolupráce týmu architektů, vedení obce, našich hasičů, pracovníků technických služeb obce i zástupců z generálního ředitelství HZS se vyplatila. V prosinci 2017 byla dokumentace na světě. A v červenci 2018 jsme získali pravomocné stavební povolení.

Tak stavět bychom mohli, ještě najít finance. V dubnu 2018 byl vyhlášen účelová investiční dotace pro jednotky sboru dobrovolných hasičů na stavbu požární zbrojnice. Nádech, výdech a vzhůru do práce. Prováděcí dokumentace včetně rozpočtu prošla s úspěchem důkladnou kontrolou na HZS Středočeského kraje. V červnu jsme podali žádost o dotaci a v srpnu jsme se dozvěděli, že náš projekt získal nejvíce bodů a byl navržen k financování. Přefadili jsme na „vyšší rychlost“. Prováděcí dokumentace včetně rozpočtu musela projít důkladnou kontrolou na HZS Středočeského kraje. S úspěchem. V lednu 2019 jsme obdrželi Registraci akce a požádali o finanční příspěvek na kofinančování akce Středočeský kraj. I zde jsme uspěli. A soutěž na zhotovitele mohla začít. Smlouva se společností GEMA ART GROUP, a. s., byla podepsána v březnu 2019. Po předání staveniště 28. 3. 2019 uběhlo 314 dní, kdy bylo dokončené dílo s drobnými nedodělkami předáno obci. A to se musí oslavit!

Vyhlášený hasičský guláš včetně piva na uhašení žízně, řízečky, šunka od kosti, chlebičky i zákusky byly připraveny za zavřenými garážovými vraty. Nejprve proběhlo slavnostní poděkování všem, kdo se na vzniku tohoto projektu podíleli. Ti na oplátku složili hold líbeznickým zastupitelům. „Vážím si všech radnic a zvláště Líbeznice, kteří do toho jdou,“ s úsměvem dokončil svůj projev architekt Koumar. Pan plukovník Hladík o Líbeznici řekl, že „tady mají nejkrásnější školu, nejkrásnější hasičskou zbrojnici a skvělou radnici. Že dokázala zadministrovat celou dotaci.“ A dodal: „Hasičům přeji vždy šťastné návraty. A jak pravil klasik – kdo z vás to má.“ Ředitelka společnosti GEMA ART Barbora Klimšová ocenila možnost pra-

covat na další krásné veřejné stavbě, kde se při detailech mohly uplatnit zkušenosti společnosti z rekonstrukcí a restaurování historických budov. Nová líbeznická zbrojnice i zázemí pro technické služby jsou pro odbornou veřejnost vskutku unikátní – málokdy se totiž podaří postavit přesně to, co si autoři při návrhu studie vysnili. Tady se sen pánům Ehlovi, Koumarovi i Malinovi splnil téměř dokonale; však na ně byla jejich paní profesorka Šrámková hrdá. Nejen že se slavnostního otevření osobně zúčastnila, přidala i komentář: „Pan starosta je prima chlap, ví, co chce, a vybírá si schopné lidi. Mě se to moc líbilo,“ ale sama se aktivně do projektu zapojila – červenobílí ochránci stromů jsou z její rodinné dílny; autorkou je dcera Ivana. Dokonce mají už i svá jména, kde nechybí ani jméno patrona hasičů Florian. (Až budete parkovat u pošty, buďte prosím k Ervínovi a jeho druhům ohleduplní!) Adam Gebrian, který byl členem hodnotící poroty, přijel na poslední chvíli, a proto jeho řeč byla vskutku unikátní: „Nejdřív si to tady musím prohlédnout a pak se mě můžete na něco ptát.“ K poděkování starostovi a místostarostovi se přidal i velitel líbeznické jednotky Václav Pazdera. A velmi mne dojala, že poděkování směřovalo i k mé osobě; však to budeme muset pořádně zapít.

Hasičárna byla pokřtěna a co dál? Začaly se otvírat vrata garáže. Tady bylo připraveno již zmiňované pohoštění a po chvíli se vytvořila fronta u bufetu. Všechny stoly byly rázem v obležení, a tak se mnozí prodírali s táckem chlebiček mezi ostatními jako ve starých časech v Koruně na Václaváku. Po dobré svadině a prohlídce obou budov se všichni přesunuli na parkoviště, kde byl připraven první líbeznický video-mapping. Dům služeb se proměnil v obří promítací plátno, na kterém se promítaly fotografie od zahájení stavby až do jejího dokončení. První smyčka se líbila hlavně dětem, protože byla podbarvena písni Dance Monkey a ony při ní vesele tančily. Dospělí si pak v klidu prohlíželi fotografie z průběhu celé výstavby. A jestli jim zrovna nějaká fotografie utekla, měli ji možnost „chytit“ při další smyčce skoro hodinové projekce.

Jistě se mnou budete souhlasit, když neskromně řeknu, že se Líbeznice mohou pyšnit dalším skvělým dokončeným projektem. A na závěr si přidám i já něco od klasika: „Ať vám ty stříkačky fungují.“

-IČ-

OSLAVA TRADIČNÍ STAVEBNÍ FORMY

Do Líbeznic přibyla další moderní stavba – hasičská zbrojnice a zázemí technických služeb. Na začátku byla architektonická soutěž, v níž s návrhem dvou přísně obdélníkových staveb s valbovou střechou uspěl ateliér EHL & KOU-MAR ARCHITEKTI. Co všechno provázelo přípravu i samotnou stavbu, přibližuje v rozhovoru hlavní architekt Tomáš Koumar.

Do architektonické soutěže jste se přihlásili s jednoduchým projektem dvou obdélníkových budov. Nebáli jste se, že vám někdo vytkne nedostatek originality a třeba i málo odvedené architektonické práce?

Ne, myslíme si, že stavět jednoduché domy je správné a morální obzvláště v dnešní době. Ale je to těžké, aby byly zároveň soudobé a měly svou důstojnost a sílu. Ve skutečnosti je za konečným výsledkem a za tím, aby se to vše podařilo promítnout do detailu i materiálů, hodně práce. Ta by ale neměla být na první pohled vidět.

V panelech zaslaných do soutěže jste se přihlásili k tomu, co vás inspirovalo. Do mapy obce jste vyznačili všechny tradiční statky uspořádané do formy dvorů. Jak moc jste z toho v samotném návrhu vycházeli?

Tradiční hospodářské dvory a velkorysá forma stodol byly velkou inspirací pro urbanistické řešení. Zároveň jsme ale chtěli pomoci obci, která je hodně zasažena tranzitní dopravou, a vytvořit intimnější společenský prostor – jakousi agoru nebo náměstíčko – za Domem služeb.

V posledních měsících jste v Líbeznicích strávili desítky hodin. Zdá se vám, že jste se do charakteru obce svou stavbou trefili?

Doufáme, že ano. Nový prostor má správné měřítko a barevné objekty hasičské zbrojnice a technických služeb vytvářejí s bílým Domem služeb trojici veřejných staveb, které spolu dobře komunikují. Je dobře, že se hasičská zbrojnice otáčí svým čelem do ulice a široké schodiště vedle ní umožňuje důstojný nástup do nového veřejného prostoru.

Zajímavý obraz nabídl stavba v okamžiku, kdy stály jen betonové pilíře a na nich střecha. Byl to krásný pohled na čistou stavební formu. Kdy jste si vy sám nejvíce užíval pohledu na stavbu? Dostavilo se nějaké architektonické uspokojení?

Ano, to byl jeden ze silných momentů, kdy se projevily archetyp původních sloupových stodol nebo veřejných prostranství lemovaných klasickým sloupovým řádem. Po pravdě, sám se teď nejvíce těším na to, až uvidím stavbu pár měsíců po dostavění, kdy už člověk vidí jen podstatné věci a ne drobné nedodělky, které musíme řešit před dokončením.

Co bylo na samotné stavbě z vašeho pohledu nejtěžší?

Nejtěžší bylo asi sladit barevnost celé řady použitých materiálů a udržet, nebo dokonce posílit jednoduchost stavby v celku i v detailech, které se zákonitě měnily a upřesňovaly až průběhu stavby.

Jak moc byly vaše původní představy vzdálené od hotové stavby?

Snad se nám podařilo přenést to nejdůležitější ze soutěžního návrhu do realizace stavby a udržet

velkorysost a míru abstrakce z původního konceptu.

Kdybyste měli napovědět kritikům stavby, co je největší předností líbeznické hasičárny, co byste uvedli?

Její jednoduchost a vazba k místu.

Jak byste stavbu charakterizovali pro encyklopedii soudobé architektonické tvorby?

Je to oslava tradiční formy vyjádřená soudobými prostředky.

Kolem stavby denně procházelo mnoho občanů. Tak vznikaly různé fámy. Třeba že zázemí technických služeb je tržnice. Velkou debatu rozvířila všudypřítomná červená barva. Nepřehnali jste to s tou červenou trochu?

Je tu použita celá řada různých, ale blízkých barevných odstínů – od přírodních cihel přes barvu střešní krytiny, část vnitřních vymezení v odstínu antuky až po krycí nátěr oken a žaluzií. Tady bych počkal s hodnocením, až bude objekt zařízený a opadne prvotní strach. Ale je dobře, že stavba vzbuzuje v lidich emoce a podněcuje k debatám.

Snad při každé stavbě dochází ke střetu mezi projektantem, stavební firmou a investorem. Obec se snažila přenést na kontrolních dnech co nejvíce požadavků budoucích uživatelů. Všem jste ale nevyhověli. Kde je podle vás správná míra mezi názorem architekta a uživatelů? Co je pro vás tím určujícím kritériem, kdy požadavek nemůžete vyslyšet?

Je to zachování konceptu řešení, snažíme se vždy najít takové řešení požadavků, aby to domu neublížilo nebo ho to neoslabilo. Často pak také až reálný život a užívání ukáží, co je opravdu potřeba upravit nebo dořešit.

Jak vlastně vidíte ideální rozdělení rolí architekt–stavba–investor–uživatel?

Ideální je, když si na začátku investor vybere architekta nebo projekt, s nímž souzní. Stejně tak je

dobré, pokud se podaří vybrat stavební firmu, kterou stavění baví a která přitom vnímá, že nejde jen o pouhou materiální nebo technickou stránku věci. Budoucí uživatel by si měl uvědomovat subjektivní charakter svého pohledu, stavba by měla sloužit pro několik generací.

Na novém nádvoří je také osm originálních ochránců stromů. Jejich autorkou je Ivana Šrámková. V původní dokumentaci byl přítom jen základní popis zámečnických prvků. Vysadili jste u nás vlastně hned osm soch.

Těší nás, že se to podařilo, že si lidé sochy Ivany Šrámkové personifikují a ochránci stromů už dostali svá jména. V projektu byli už delší dobu a jsme rádi, že dávají charakter a určitou radost veřejnému prostoru. Tomu by měl také pomoci velkorysý návrh stromů/stromofadí Mikoláše Vavřína, jen bude ještě chvíli trvat, než se stromy uplatní v plné velikosti.

Nedávno jste dostali hlavní cenu v soutěži Grand Prix Architektů za projekt bytových domů v Říčanech. Teď jste stavěli ještě v menším sídle. Není to trochu nuda? Není čas dobývat větší města a Prahu?

Jsmo rádi, že můžeme pracovat pro klienty, které architektura zajímá a baví, to se pak projevuje i ve výsledku naší práce, samotná velikost nebo místo nejsou tak důležité. Máme teď rozpracovaný další projekt do Litomyšle, na který se velmi těšíme, stejně jako na drobné úpravy lokality U Kola tady v Líbeznicích.

Co vám v současné architektonické tvorbě v ČR připadá nejzajímavější a nejinspirativnější?

V poslední době to byly hlavně drobnější a citlivější projekty, které vzešly většinou z architektonických soutěží nebo z úzkého kontaktu architekta s konkrétním klientem. Je na nich vidět, že je pak větší prostor hledat něco nového a nebát se experimentovat. Pokud budou stát nebo velké firmy vybírat architektu pouze na základě nejnížší ceny, typologických referencí a bankovních záruk, tak těžko může vyniknout něco inspirativního. Je to vlastně i odpověď na vaši předchozí otázku.

-na-

Architekt Tomáš Koumar při slavnostním otevření

foto Petra Hajská

OBEČNÍ POLICIE

KONTROLOVANÝ MUŽ SKONČIL V POUTECH

Ve večerních hodinách dne 22. 1. 2019 přijala Obecní policie Líbeznice od všímavého občana oznámení o tom, že se v Mělnické ulici pohybuje „divný muž“, který příkrčený nahlížel oknem do

obchodu a poté se pokusil otevřít dveře. Když zjistil, že jsou zamčené, opět se u dveří příkrčil a pravděpodobně čekal, až obsluha, která byla v provozu, vyjde ven. Dále oznamovatel uvedl, že po nějaké chvilce muž vstal a pokračoval ulicí Mělnickou k místnímu kostelu.

Zde byl díky popisu oznamovatele zastaven hlídkou obecní policie a vyzván k prokázání totožnosti. Muž s hlídkou OP nespupracoval, vykřikoval, že má imunitu a ať mu strážníci předvedou, co umějí, a z místa se snažil odejít. Po několika výzvách byl muž za pomoci hmatů a chvatů strážníky položen na zem, kde mu byla přiložena pouta, a následně byl předveden ke zjištění totožnosti na Obvodní oddělení PČR Odolena Voda. Zde bylo zjištěno, že se jedná o recidivistu, který byl před

třemi měsíci propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody za majetkovou a násilnou trestnou činnost, v současné době je „na pohybu“ a náhodou vystoupil z autobusu v obci Líbeznice. Při důkladné osobní prohlídce byly u muže nalezeny injekční stříkačky, různé nářadí a několik svazků klíčů. Muž byl následně předán policistům z OO PČR Odolena Voda k dalšímu opatření.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všímavému spoluobčanovi, kterému nebylo lhostejné podezřelé jednání muže a svým oznámením pravděpodobně předešel škodě na zdraví nebo majetku, které uvedený recidivista mohl způsobit.

Rudolf Sedlák

NEPOUČITELNÍ ŘIDIČI

Od začátku nového roku se hlídkám Obecní policie Líbeznice podařilo zajistit hned dva řidiče, kterým byl rozhodnutím správního orgánu uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

V prvním případě hlídka OP při měření rychlosti vozidel zaregistrovala v ulici Hovorčovicke řidiče, o kterém jí bylo dle místní znalosti známo, že má uložen zákaz řízení a i přes udělený zákaz řídí. Řidič byl hlídkou OP zastaven a po nezbytných úkonech předán přivolané hlídce PČR.

Ve druhém případě zastavila hlídka OP řidiče, který byl tažen jiným vozidlem. Vzhledem k tomu, že tažené vozidlo nesplňovalo podmínky pro provoz na pozemních komunikacích, strážníci uvedené vozidlo zastavili a provedenou lustrací řidiče bylo zjiš-

těno, že má uložený platný zákaz řízení. Při provedeném orientačním testu na omamné a psychotropní látky byl výsledek u řidiče pozitivní. I tento výtečník byl předán přivolané hlídce PČR.

Oba řidiči si od policejního orgánu vyslechli obvinění z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní a poslední řidič navíc i obvinění z ohrožení pod vlivem návykové látky.

Rudolf Sedlák

Vyhořelá lednice jako původce požáru foto -rs-

POŽÁR DOMU V BAŠTI

V odpoledních hodinách dne 10. 1. 2019 bylo Obecní policií Líbeznice prostřednictvím informačního kanálu hasičského záchranného sboru přijato oznámení o požáru domu v obci Bašti. Na místo se dostavila hlídka OP Líbeznice společně s jednotkami HZS Neratovice, HZS Aero Vodochody, SDH Nera-

tovice a s posádkou Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o neobývaný dům, byl ze strany jednotek HZS proveden násilný vstup do objektu, kde byl vznikající požár uhašen. Následně bylo zjištěno, že vlivem technické závady došlo k zahoření lednice a od té k zahoření odpadků, které měl majitel v domě.

Hlídka OP byl následně vyrozuměn majitel domu.

Rudolf Sedlák

Zásah obecní policie při požáru v Bašti

foto -rs-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LEDEN – ATLETICKY NEJNÁROČNĚJŠÍ MĚSÍC ROKU

Někdo by si mohl myslet, že nejnáročnějším měsícem v roce je prosinec. U atletů je jím však leden, neboť vrcholí halová sezona. V celé republice se konají krajské přebory, a tak se závodí o sto šest. Nejde jen o to, uspět v jednotlivých disciplínách, zlepšit osobní maxima, získat medaile na přeborech. V tomto čase jde mnohým atletům i o nominaci na mistrovství České republiky žáků a žákyň. Pro líbeznickou atletiku to bude poprvé, kdy se může někdo z jejich řad nominovat. Všichni, kdo by se rádi zúčastnili, udělali v přípravném období maximum. Teď už jen pár posledních závodů, kde ještě půjde zlepšit výkon, ten se zapíše do republikových tabulek a je rozhodnuto. Magické datum republikových přeborů je 29. 2. – 1. 3. 2020. Držte jim palce!

Ale nepředbíhejme. Vychutnejte si společně s námi úspěchy na **krajské úrovni**, na halových přeborech Středočeského kraje.

Dorost...

V kalendáři měli svůj vrcholný den jako první zaškrtnutí dorostenci. Do atletické haly na Strahově se v sobotu 11. ledna 2020 sjelo účtyhodných 389 dorostenců a dorostenek, kde Středočeské přebory pořádal atletický oddíl AC TEPO Kladno. Celkem 171 dorostenců z 21 oddílů soutěžilo celkem ve 13 disciplínách a 218 dorostenek z 24 oddílů celkem ve 12 disciplínách. Barvy Líbeznice hájili tři dorostenci a pět dorostenek. I při takto nízkém počtu o sobě dokázali chlapci a děvčata z našeho oddílu dát vědět. Stříbrnou medaili přivezl Fanda Slaba za výkon 602 cm ve skoku do dálky a bronzovou medaili v běhu na 400 m za výkon 53,33 sec si vybojoval Pavel Beneš. Ani zbytek výpravy neměl špatné výsledky, naopak si mnozí vylepšili osobní rekordy, a tak radost byla veliká.

Starší žactvo...

Hned druhý den, v neděli 12. ledna 2020, se na stejné místo přijeli pokusit o získání medailí naši starší žáci a žákyň. Středočeské přebory pořádal oddíl

Krajští haloví přeborníci z Líbeznice

foto archiv Atletika Líbeznice

TJ Sokol Kolín. Tentokrát se závodilo celkem v 11 atletických disciplínách. Startovní pole bylo ale podstatně širší než u dorostu. K závodům nastoupilo celkem 283 chlapců a 395 dívek ve věku 14–15 let. Mezi nimi opět děvčata i chlapci z líbeznické Atletiky, šest statečných chlapců a osm dívek. Tato skvělá parta vybojovala celkem 11 medailí, z toho 5 zlatých medailí – hned dvěma přispěla Tereza Faltýnková ve skoku do dálky (513 cm) a do výšky (158 cm), dalšími dvěma Ema Jelínková v běhu na tratích 60 m (7,96 sec) a 150 m (19,23 sec) a poslední zlatou byla odměněna štafeta dívek na trati 4 x 200 m (1:48:73 min) ve složení Ema Jelínková, Terka Faltýnková, Kristýna Brodská a Nikča Vilímová. Tři stříbrné medaile přidali Ondra Hudec ve skoku do dálky (553 cm), Nikča Vilímová v běhu na 300 m (44,18 sec) a Zuzka Vágnerová v běhu na 60 m (8,20 sec). Bronzovými medailemi do sbírky přispěli Zuzka Vágnerová ve skoku do dálky (486 cm) a Matěj Špicl skokem do výšky (170 cm) a do dálky (547 cm). Celkový zisk jedenácti medailí zaskočil nejen nás samotné (velmi příjemně samozřejmě), ale i pořadatelský oddíl, který se o úspěších našich dětí zmiňuje na svých webových stránkách.

Mladší žactvo...

První únorovou sobotu jsme již potřetí zavítali do strahovské haly, tentokrát na krajské přebory mladších

žáků a žákyň. Tato kategorie bývá nejpočetnější, avšak vlivem šířící se virózy napříč republikou byla účast nejslabší. Přeborů se zúčastnilo 23 oddílů, z toho 133 chlapců a 186 dívek. Na výběr bylo 9 disciplín. Jako první na úspěch starších kamarádů a kamarádek z oddílu navázala na trati 60 m Sophie Pischnothová, která si s časem 8,52 sec doběhla pro stříbrnou medaili. Stříbrný byl i Kryštof Špicl, a to hned ve dvou skokanských disciplínách, výkonem 143 cm ve skoku do výšky a 470 cm ve skoku do dálky. Adélce Baumrukrové se nejprve parádně vedlo ve skoku do dálky, kdy za výkon 468 cm brala zlatou medaili. Tu o něco později doplnila i medailí bronzovou z běhu na 150 m s časem 21,45 sec. Příjemným překvapením na trati 800 m byla bronzová medaile Tomáše Ponerta, který svým věkem spadá ještě do kategorie přípravků. A zrovna tak i finišerka dívčí štafety na 4 x 200 m Lenka Veselá, která se společně s Janou Jirouchovou, Adélou Baumrukrovou a Sophií Pischnothovou podílela na získání stříbrné medaile v této disciplíně. Zajímavostí je, že v kategorii 12–13letých všechny medaile pro Líbeznice získaly děti 12leté a mladší, což je velkým příslibem do budoucna. Celkový zisk sedmi medailí byl nádherným vyústěním celého sportovního dne. Velký obdiv patří též ostatním dětem, které bojovaly ze všech sil i navzdory zdravotním problémům a na medaile o fous nedosáhly.

Tým Atletiky Líbeznice

S LÍBEZNICKOU ATLETIKOU NA CHRUPAVCE

Rok se s rokem sešel a třetí lednovou sobotu jsme se opět setkali v hale Na Chrupavce. Kdo? No přece atleti a my trenéři. Tentokrát již počtvrté. V tradičním čtyřboji (krátký běh, skok nebo trojskok z místa, hod medicinbalem a dlouhý běh) zápolily děti ročníků 2009–2014. Letos jich bylo více než 120. Děti starších ročníků sice byly chvilku smutné, že už nemohou závodit, ale to by nebyl náš hlavní trenér, aby je nechal jen tak odpočívat. On a zbytek dětí ročníků 2003–2008 vyrazil po vlastní ose na závody do Českého Brodu.

My, kteří jsme zůstali, jsme sledovali nejen nádherné zápory dětí mezi sebou navzájem, ale třeba i boj s neposlušnými tkanicemi a kluzkou podlahou. Krásným překvapením pro trenéry i rodiče byla odvaha dětí nejen na poli sportovním. Děti totiž dokázaly vyplnit čas před poslední disciplínou zpěvem písní i recitací básní.

Zatímco se zpracovávaly výsledky a všichni se po vyčerpávajícím fandění a závodění občerstvovali, byly

Líbezníční atleti zaplnili celou halu

foto archiv Atletika Líbeznice

vyhlášeny výsledky Oddílového poháru. Jde o motivační soutěž pro děti, které absolvují za rok několik závodů nejen v rámci oddílu a v Líbeznicích, ale i mimo ně. Pro získání trofeje není důležité ze závodů přivést medaile, ale zúčastnit se a závody dokončit. Pohár tak může získat i dítě, které nevyhrálo žádný závod. Letošní rekordmankou se stala atletka s 34 absolvovanými závody. Všechny oceněné děti měly obrovskou radost a věříme, že pěkné poháry a zlaté figurky ve tvaru běžců motivovaly i ostatní děti a příští rok bude oceněných dětí opět více.

Nastala dlouho očekávaná chvíle. Výsledky jsou zpracovány a děti ani rodiče do posledního okamžiku netuší, jak celé zápolení dopadlo. Chvilka napětí, a konečně byli vítězové vyhlášeni. Protože se však všechny děti snažily, odnesl si malou odměnu každý závodník. Děti i rodiče odcházeli s úsměvem na rtech a to zase byla odměna pro nás trenéry. Už teď se těšíme na náš 5. ročník „Chrupavkových závodů“.

Tým Atletiky Líbeznice

RECITAČNÍ SEZONA ZAHÁJENA!

Začátkem února se v líbeznické škole rozhodlo o tom, kdo bude tuto školu letos reprezentovat v mnoha recitačních soutěžích (Macharův Brandýs, Poetické setkání, Líbeznická bublina...). Ve školním kole se představilo přes třicet šikovných dětí se svými krásnými texty. Odborná porota rozhodla takto:

- I. kategorie: 1. místo – Kryštof Kulíšek, 2. místo – Ondřej Břichnáč, 3. místo – Anna Frybová; čestné uznání získala Gabriela Irišková.
- II. kategorie: 1. místo – Matyáš Nečas, 2. místo – Eliška Hladká, 3. místo – Eliška Šmídová.
- III. kategorie: 1. místo – Lucie Kovářová a Tereza Holíčová, 2. místo – Bára Šmorancová, 3. místo – Anna Mlynaričová.
- IV. kategorie: 1. místo – Štěpánka Pokorná, 2. místo – Bára Štefáníková, 3. místo – Robert Kuhn.

Všem vítězům blahopřejeme a přejeme jim mnoho úspěchů v dalších soutěžích!

Šárka Mišurcová

Vítězné recitační soutěže

foto archiv ZŠ

OLYMPIÁDA V ČESKÉM JAZYCE

Do okresního kola Olympiády v českém jazyce 2019/2020 postoupily žákyně: **Marie Hlaváčková (9.A)** a **Ivana Koderičová (9.B)**. Testy a sloho-

vou práci dívky psaly na Gymnáziu J. S. Machara v Brandýse nad Labem. Mezi rekordním počtem účastníků (56 žáků z různých škol celého okresu) si opravdu nevedly špatně. **Ivana Koderičová** se umístila na **devátém** místě a **Marie Hlaváčková** na místě **třináctém**.

Šárka Mišurcová

Postupující žákyně Ivana Koderičová a Marie Hlaváčková

foto archiv ZŠ

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE

I v letošním školním roce mají žáci 5.–9. ročníků možnost zúčastnit se školního kola matematické olympiády. Žáci z pátých ročníků postupují do okresního kola, úspěšní řešitelé z vyšších ročníků se mohou dostat až do krajských kol.

Z pátých ročníků se letos klání účastnilo 12 odvázných a tři z nich postoupili do okresního kola. Ve středu 29. ledna pak dva reprezentanti, Štěpán Somsedík a Kryštof Šebek, odcestovali do Zelenče, kde se okresní kolo konalo. Po návratu zhodnotili svoje výkony a šance. Na oficiální výsledky si ještě musíme počkat, ale už jenom postup do okresního kola je úspěchem a dobrou vizitkou pro naši školu. Příkladáme fotografii z vyhlášení školního kola pátých ročníků.

Žáci vyšších ročníků dokončí školní kolo 13. března, okresní kolo se pro postupující bude konat 7. dubna.

Lenka Havlíková

Postupující do okresního kola

foto archiv ZŠ

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XIII.

Zápis získaný v témže archivu (Hus. ul.) dne 16. 9. 1959

Čís. 22 Jan Zvěřina oženil syna Václava Zvěřinu s Kateřinou, vlastní dcerou Jiřího Eima r. 1836.

U čp. 22 byly vorný role: 7 jiter, 490 sáhů a zahrada 476 sáhů.

Čís. 18 patřilo r. 1766 Václavu Svobodovi. Týž r. 1795 platil milostivý vrchnosti 2 zl., pro líbeznické záduší 6 zl. 17 kr. starého dluhu.

Čís. 26 byla rustikální chalupa, jež r. 1805 patřila Václavu Musilovi, jehož otec Matěj byl z Třeboradic. Vorných rolí bylo 7 jiter 884 sáhů, zahrady 104 sáhů.

Na Chalupenwirtschaft N = 26 vkládá se zástavní právo v ceně 1443 zl. pro Annu Musilovou

a pro dědičné podíly po 300 zl. Josefu, Antonínu, Václavu Musilovým.

Sepsáno r. 1869 u c. k. okr. soudu v Karlíně.

Na č. 26 vkládá se vlastnické právo na základě tržní smlouvy z 9. 3. 1873 k rukám manželů Františka i Marie Eimových. Ti pak chalupu prodali Antonínu (a Barboře) Ulrichovi 26. 4. 1874 v tržní ceně 7000 zl. Potom č. 26 koupil Procházka.

Čís. 27 koupil r. 1804 Martin Bláha, ale podepsal ho Josef Purnoch, rychtář líbeznický. V roce 1832 převzal chalupu Jan Bláha; k čís. 27 náležely r. 1832 povinnosti: a) do důchodu pakoměřického jménem činže platit každoročně 3 zl. 50 kr., b) pěší roboty skrz celý rok výhodně 3 dni konati s dostatečnou osobou, c) líbeznickému školnímu učiteli místo posnopného 2 čtvrtce žita vrchovaté míry odváděti.

Dáno od pravomocnosti panství Pakoměřice dne 25. února 1832.

Když Jan Bláha zemřel, vdova Anna se provdala za Husáka a č. 27 prodala Františkovi (a Marii) Karhanovi jakožto chalupnickou, kontribučenskou živnost s vornými rolemi 7 jiter 1024 sáhů za tržovou cenu 1784 zlaté roku 1842. Tuto smlouvu podepsala Anna Husáková, František Karhan, Wenzl Maxa za Marii Karhanovou a svědek Josef Fanta.

Čís. 28 otec Josef Eim odstoupil synovi Jiřímu r. 1821. Syn Jiřího (a Majdalény) František Eim si vzal nezletilou Majdalénu Kratinovou, dceru Anny Kratinové, a vyženil s ní věno 1000 zl.

Svatební smlouva je z roku 1851. Nezletilý František měl kurtora Václava Maxu.

Čís. 25 postoupil Jan Karhan synovi Matějovi za 1883 zlaté r. 1805. Jana Karhana podepsal na žádost Jan Maxa. Svědek smlouvy byl Václav Bulvas, rychtář velkobáštěcký. Totéž č. 25 prodal pak r. 1849 František Nohejl (s ženou Marií) Jakubu Koutnému, jenž tuto živnost koupil pro syna Josefa; ten byl tehdy nezletilý a jeho kurátorem byl Václav Maxa. Smlouvu podepsal svědek Josef Novotný.

Čís. 17 koupil Josef Vaněk, mistr kovářský, od Jana Junka i s poli (6 jiter 1368 sáhů) za 2000 zl. r. 1808. Podepsáni Václav Srb, rychtář líbeznický, Antonín Bulvas, rychtář velkobáštěcký, dožádaný svědek.

Čís. 37 měla Anna Klejarová, pak Matěj Klejar od r. 1864. Ten pak prodal Ludmile Toulcové zahradní pozemek 580 sáhů za 140 zlatých.

AD

OBECNÍ KNIHOVNA

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

V.

Anna Maria van Schurman byla nizozemská malířka, básnířka, též se proslavila jako rytec a učenec (čeština nemá pro některá zaměření, činnosti či povolání adekvátní výraz v ženském rodě).

Narodila se 5. listopadu 1607 v Kolíně nad Rýnem. Byla to vysoce vzdělaná žena, která vynikala v umění, hudbě a literatuře a ovládala čtrnáct jazyků včetně latiny, řečtiny, hebrejštiny, arabštiny, syrštiny, aramejštiny a etiopštiny a dalších evropských jazyků. Byla také první ženou, která studovala na nizozemské univerzitě (Utrecht, 1636).

Věnovala se nejen malbě, ale i práci s různými materiály jako řezání papíru, výšivkám a řezbářství. Další uměleckou formou, se kterou experimentovala, byla kaligrafie, kterou se naučila pouhým pohledem na knihu modelů. Ve třicátých letech studovala gravírování u Magdaleny van de Passe. Spojením technik gravírování a jejich dovedností v kaligrafii získaly její renomované ryté kaligrafické kusy velká uznání.

Roku 1634 napsala v latině báseň k otevření univerzity v Utrechtu. Její báseň sice univerzitu oslavovala, ale zároveň i kritizovala, zejména vyloučení žen na univerzitě. Možná i proto jí univerzitní úřady za tuto básnicko-kritickou výtku umožnily vystudovat. V roce 1636 se tak stala první ženou na této univerzitě, musela však být stranou za zástěnou, aby ji ostatní studenti neviděli. Její zájem o teologii a filosofii a její umělecký talent přispěly k její slávě a byla nazývána „Hvězdou Utrechtu“.

Měla řadu nápadníků, jistý Constantijn Huygens ji požádal o ruku formou deseti básní ve třech jazycích. Nebyl vyslyšen, protože Anna Maria van Schurmann si zvolila své životní motto: „Amor Meus Crucifixus Est.“ (Moje láska byla ukřižována.)

Schurman vedla také čilou korespondenci se stejně učenými ženami – s dánskou šlechticnou Brigitte Thottovou, s Dorotheou Moore, s Bathsuou Makin nebo s Marií de Gournay.

Anna Maria van Schurman

foto Google

V roce 1661 její bratr studoval teologii s hebrejským učencem Johannesem Buxtorfem v Basileji a tam se dovedl o francouzském knězi Jeanu de Labadie. Jel za ním do Ženevy, aby se s ním osobně setkal. Vše vylíčil v korespondenci své sestře Anně Marii. Ta byla již dlouho nespokojena z reformování církve v Nizozemsku. Roku 1669 prodala svůj dům a přidala se ke skupině kolem Jeana de Labadie v Amsterdamu. Vzhledem ke všeobecné neoblíbenosti této náboženské skupiny či sekty se její členové, včetně Anny Marie Schurman, museli stále přesouvat z místa na místo. Roku 1674 Jean de La-

badie zemřel v Altoně nedaleko Hamburku a všeobecná nelibost vůči skupině byla tak velká, že byl pohřben až měsíc po své smrti.

Labadisté, jak se této náboženské komunitě říkalo, přesídlila do vesnice Wieuwerd ve Frieslandu a přilákali mnoho nových členů. Více než 400 labadistů praktikovalo absolutní oddělení od světských hodnot. Pokusili se vrátit k raným církevním praktikám a sdílet veškerý majetek.

Anna Maria Schurman pobývala v této náboženské skupině až do své smrti 14. 5. 1678.

Mnoho spisů Anny Marie Schurman bylo publikováno již za jejího života a některé její spisy jsou ztraceny. Její nejslavnější knihou byla *Nobiliss. Virginis Annae Mariae a Schurman Opuscula Hebraea Graeca Latina et Gallica, Prosaica et Metrica* (Drobné práce v hebrejštině, řečtině, latině a francouzštině v próze a poezii nejušlechtlejší Anne Marie Schurman).

Vydal ji Friedrich Spanheim, profesor teologie na Leidenské univerzitě, prostřednictvím nakladatelství Elzeviers založeného v Leidenu.

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

4. 2. 1820 narozena česká prozaička a básnířka Božena Němcová – *Národní báchorky a pověsti, V zámku a v podzámčí, Babička*

6. 2. 1895 narozen český prozaik, dramatik, literární a výtvarný kritik Ferdinand Peroutka – *Budování státu, Pozdější život Panny*

7. 2. 1812 narozen anglický spisovatel Charles Dickens – *Starožitníkův krám, Kronika Pickwickova klubu, Oliver Twist*

8. 2. 1828 narozen francouzský spisovatel Jules Verne – *Pět neděl v balóně, Ocelové město, Tajuplný ostrov*

10. 2. 1890 narozen ruský básník, prozaik, nositel Nobelovy ceny Boris Leonidovič Pasternak – *Doktor Živago, Vzdušné tratě, Glejt*

21. 2. 1846 narozen český básník, prozaik a novinář Svatopluk Čech – *Písně otroka, Ve stínu lípy, Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století*

SKAUTSKÉ STŘEDISKO WILLI LÍBEZNICE A OBEC LÍBEZNICE VÁS ZVOU NA:

#4 MAŠKARNÍ PLES CELEBRIT

Z HISTORIE I SOUČASNOSTI

21. 3. 2020 - LÍBEZNICE
HALA NA CHRUPAVCE

START 19.00 · TOMBOLA · FOTOKOUTEK · VSTUP: 250,-

KAPELA: MARTIN VAVERKA A FRIENDS

VSTUPENKY MOŽNO ZAKOUPIT NA OÚ LÍBEZNICE A V KÁVARNĚ ŽLUTÁ KARTA OD 10.2.

Pila Jiřice

Luční 174

Tel. 774 607 177, 777 342 391

Výroba a prodej:

- Tesařské a truhlářské dřevo
– smrk, borovice, dub, modřín
- Palivové dřevo již od 400 Kč/m³
sypaný
- Zahradní kůra
- Piliny
- Dřevěné uhlí ke grilování
- Řezivo na zakázku

Ostatní dle dohody

Stonožka Líbeznice, o. s. všechny srdečně zve na

LÍBEZNICKÝ BAZAR

14. 3. 2020 od 13 do 16 hodin - Hala Na Chrupavce

Nově možnost nákupu i prodeje NEJEN dětského zboží.

Informace a registrace prodávajících výhradně
na mailové adrese: libeznickyy.bazar@centrum.cz

POČET MÍST JE OMEZEN!

Spejbl Gym z.s. pořádá ve spolupráci s C.M.T.A.

110. MISTROVSTVÍ ČR V MUAYTHAI

senioři/junioři/ženy/děti

4/4/2020/od 12 h

**Sportovní hala
Na Chrupavce**

Líbeznice Na Chrupavce 422
Vstupné 130 Kč

**MUAY THAI - KICKBOXING
BOXING - FITNESS
MMA - BJJ - KRAV MAGA**

**OBJEV V SOBĚ
BOJOVNÍKA POD
VEDENÍM ZKUŠENÝCH
TRÉNÉRŮ ONDŘEJE
HUTNÍKA A MICHALA
VANČURY**

- skupinové tréninky
- soukromé lekce
- kondiční tréninky
- dětské tréninky
- tréninky pro ženy
- certifikovaní trenéři

• Otevřeno denně 8 - 21 h
• Nábör během celého roku

SPEJBL GYM Z.S.
Rýmařovská 561
(vchod od restaurace Skleník)
Praha 18 - Letňany
www.spejblgym.cz
facebook.com/spejblgym/

ZVEME VÁS
NA 2. ROČNÍK
>> EXPA <<
FIRST LEGO
LEAGUE JUNIOR

BOOMTOWN BUILD

VÝSTAVA ARCHITEKTONICKÝCH
PROJEKTŮ SOUTĚŽNÍCH
TÝMŮ - MODELŮ NA TÉMA
„MĚSTO BUDOUCNOSTI“

28. března
10:00 - 17:00 hodin
multifunkční hala
Na Chrupavce, Líbeznice

BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM

Přijďte podpořit týmy dětí, dozvědět se zajímavosti o moderní architektuře a pobavit se. Nejen pro děti bude připraven bohatý doprovodný program, v rámci kterého můžete vyzkoušet virtuální realitu, udělat si rodinné foto, pohrát si či objevovat 3D tisk s Prusa Research.

HLAVNÍ PARTNEŘI

JEDU **EDU!**

EDUXE

**OKY
SHOP**

Henkel

commodes

Oživte svůj interiér vytríbenými kousky
ve stylu staré Anglie nebo městské
a venkovské Francie

BYTOVÉ DOPLŇKY * DEKORACE * NÁBYTEK
SVĚTLA * NÁVRHY INTERIÉRU

OTEVŘENO

ÚT - PÁ 12:00 - 18:00 SOBOTA 10:00 - 18:00

MĚLNICKÁ 39, LÍBEZNICE

www.commodes.cz

instagram ~ commodes3

TGM

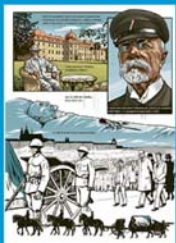
a historie
československých legií

*Přednáška spisovatele a novináře Zdeňka Ležáka
o životě T.G. Masaryka a jeho vlivu
na vznik samostatného Československa.*

25.března 2020

od 19 hodin

Žlutá skautská klubovna
hale Na Chrupavce.

/Knihovna Líbeznice

JAK SE DĚLÁ ZABIJAČKA

14.3.2020 od 10 hodin

kavárna MěLíbeKafe

Areál Zdraví Líbeznice

 ukázka tradiční výroby jitrnic

 vystoupení s harmonikou od 12 - 15 hod.

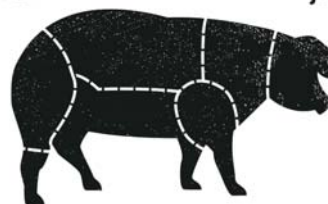
Těšit se můžete na:

ovar

guláš

hlačenka

polévka

žemlová a kroupová jelita

Zakoupené produkty je možné odnést ve vlastních nádobách

[WWW.FACEBOOK.COM/MELIBEKAFFE](https://www.facebook.com/melibekafe)

Chodit pěšky do školy není žádná věda. Určitě to stojí za pokus. Proč?

Uděláš něco pro svoje zdraví. I 10 minut procházky po ránu je jako malá rozcvička. **Bez auta navíc šetříš životní prostředí a udržuješ okolí školy čisté.** Tak si to spočítej.

Čím méně aut kolem školy jezdí, tím bezpečnější to tu bude. Krůček po krůčku tak můžeme prospět přírodě, škole a hlavně sobě. **Chod' pěšky, není to těžký!**

Že je cesta busem pruda? Těžko. Svezeš se s kámoši až do školy a cestou na zastávku si rozproudíš krev.

I 10 minut procházky je jako malá rozcvička. Navíc autobus uveze tolik dětí, co několik desítek aut. Šetříš tak životní prostředí a udržuješ okolí školy čisté. Tak si to spočítej.

Čím méně aut kolem školy jezdí, tím bezpečnější to tu bude. **Jízdou autobusem prospíváme přírodě, škole a hlavně sobě. Tak zkus bus!**

Základní škola a Základní umělecká škola Líbeznice

přijme
učitele /-ky 1. stupně
učitele /-ky 2. stupně
vychovatele /-ky
školníka /-ci

**od 1. září
2020**

Nadstandardní platové podmínky
Zázemí zavedené instituce
Moderní prostředí
Dobrý kolektiv učitelů
Jistá profesní perspektiva

Životopis prosím zasílejte na email: manych@zslibeznice.cz

ZUŠ Líbeznice

zve zájemce o studium uměleckých oborů k přijímacím zkouškám

Hudební obor
23. 4. a 19. 5. 2020
14:00 - 17:00 hodin

Výtvarný obor
21. 4. a 18. 5. 2020
14:00 - 17:00 hodin

Taneční obor
20. 4. a 18. 5. 2020
13:30 - 14:45 uchazeči 6 - 7 let,
15:00 - 15:45 uchazeči 8 - 10 let,
16:00 - 16:45 uchazeči 11 let a
starší

Žádáme uchazeče, aby nejpozději
3 pracovní dny před konáním
zkoušky odeslali elektronickou
příhlášku dostupnou na:
www.zslibeznice.cz/zakladni-umelecka-skola
Zkoušky se konají v budově ZUŠ.
Bližší informace jsou dostupné na webu ZUŠ
a u zástupkyně: strynclova@zslibeznice.cz

Kalendář akcí pro rok 2020

21. 3.	Skautský „maškarní“ ples
4. 4.	Velikonoční trhy
18. 4.	Duhové atletické závody
18. 4.	Wizard Skate Contest vol. 3
30. 4.	Čarodějnice
Květen	Zahájení farmářských trhů
17. 5.	Den matek v ZŠ Líbeznice
23. 5.	Diskotéka Na Chrupavce
Květen	Kolem kolem Líbeznice
6. 6.	Líbeznické bludičky
13. 6.	Dětský den a Mamutfest
18. 7.	Sejdeme se na náměstí
22. 8.	Country večer
5. 9.	Vinný košť
12. 9.	Posvícení
Říjen	Diskotéka Na Chrupavce
10. 10.	Vejšlap povodím Mratínského potoka
17. 10.	Podzimní běh na Duhovce
21. 11.	Zahajovací ples
29. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

KALENDÁŘ AKCÍ 2020 ZŠ a ZUŠ

18. 3.	7. koncert žáků ZUŠ
22. 4.	8. koncert žáků ZUŠ
5. 5.	Třídní přehrávka žáků I. Štrýnclové a J. Pospíšila
10. 5.	Výstava prací absolventů výtvarného oboru
12.–16. 5.	ZUŠ Open
13. 5.	Absolventský koncert
17. 5.	Den matek
20. 5.	Absolventský koncert
27. 5.	9. koncert žáků ZUŠ
3. 6.	Třídní přehrávka žáků M. Pospíšilové a V. Dvořáčkové Žofákové
5. 6.	Noc kostelů
15. 6.	Taneční akademie

Podrobné informace najdete na
www.zslibeznice.cz/pripravujeme